

گزارش «شرق» با نگاه حقوقی به ماجرای شکایت متهم به تعرض جنسی مشهد از ۲ خبرنگار

خبرنگار، قربانی اول هر اتفاقی

مهرگان

نسنترن فرخه؛ متهم تعرض جنسی به ۱۵ کودک در مدرسه فوتبال مشهد، از دو خبرنگار برای رسانه‌ای کردن ماجرا شکایت کرد. حالا با وجود در دستور کار قرارگرفتن شکایت خانواده‌ها از این فرد، پرونده شکایت از خبرنگاران افشاکننده نیز در جریان قرار گرفته است؛ همچون اتفاقی که در کمتر از چند ماه پیش برای خبرنگار منتشرکننده مجرای قتل مبینا سوری، دختر ۱۶ساله، به دست همسرش رسانه‌ای شد. با این وجود که بعد از آن واقعه قاتل آزاد بود، ولی خبرنگار زیر حکم زندان به سسر می‌برد. در هر دو این اتفاق‌ها، خبرنگار تنها به وظیفه حرفه‌ای خود عمل کرده، ولی با شکایت افراد ذی‌نفوذ مواجه شده و در واقع قربانی بخشی از ماجرا شده است. در چنین ماجراهایی باید به این سؤال پاسخ داد که آزادی رسانه در قوانین مطبوعات برای خبرنگار تا چه اندازه پیش‌بینی شده و نگاه حقوقی به منتشرکننده خبری که تنها هدفش آگاهی‌بخشی به جامعه بوده، چه خواهد بود؟ موضوعی که دو حقوق‌دان در گفت‌وگو با «شرق» به آن اشاره کردند و به شرح آن پرداختند.

خبرنگاران باید درباره خطرات جامعه آگاهی دهند

با درنظرگرفتن حق آزادی رسانه و عدم ایجاد محدودیت برای این حرفه، «عبدالصمد خرمشاهی»، وکیل پایه‌یک دادگستری و عضو کانون وکلای مرکز، در گفت‌وگو با «شرق» به این ماجرا اشاره می‌کند و می‌گوید: ما یک اصل اساسی داریم که طبق قانون مطبوعات باید دید تکلیف و وظیفه رسانه چیست؟ یکی از وظایف مطبوعات و رسانه‌ها تئویر افکار عمومی و آگاهی‌دادن به مردم است. زمانی که یک نفر بدون هیچ دلیل و مستندی نشر اکاذیب می‌کند و خبر کذبی را به یک فرد حقیقی و حقوقی نسبت می‌دهد، مصداق نشر اکاذیب است؛ اما وقتی حول محوری مباحثی مطرح می‌شود و مردم می‌خواهند بداندن خبری که اشاعه پیدا کرده صحت دارد یا نه، هدف خبرنگار یا روزنامه‌نگار آگاهی‌دادن به افکار عمومی است. این وکیل با اشاره به اهمیت انتشار این دست اخبار اضافه می‌کند: اگر خطر یا خطراتی جامعه و کودکان ما را تهدید می‌کند، خبرنگاران باید آگاهی دهند. در این زمینه آنچه نوشته شده، بر اساس نقل‌قولی از سوی مسئولان مربوطه بوده است؛ یعنی آن خبرنگار از خودش تولید خبر نکرده و در این رابطه برخی مسئولان نفی کردند و برخی تأیید کردند. در هر حال مسواری بوده که عنوان شده است. از طرف دیگر در رابطه با ماجرای شکایت، تعریف متهم با محکوم متفاوت است؛ یعنی مادامی که جرم فرد در محکمه صالحه ثابت و تأیید نشده، نباید به آن عنوان جرمی بدهیم. بنابراین اینها مرزهای ظرفی دارد که

نگاه درست به مقوله تعرض جنسی

از قوانین چطور کمک بگیریم؟

آزار و تعرض جنسی یکی از معضلات جوامع است که کمتر درباره آن صحبت می‌شود. اغلب این تجربیات تلخ زمانی علنی می‌شود که انجام این عمل بارها و بارها توسط فرد خاطی اتفاق افتاده است و اشخاص زیادی از نظر جسمی و روانی آسیب دیده‌اند. در نظر داشته باشید که آزار و تجاوز جنسی درباره زنان، مردان و کودکان اتفاق می‌افتد و صرفاً متعلق به گروه خاصی نیست. مدتی است که در ایران به صورت پررنگنده درباره افرادی مشخص و به‌ویژه سلبریتی‌ها که گزارش‌هایی منتشر شده است. از آنجا که آگاهی در مواردی این‌چنین می‌تواند در نحوه برخورد افراد نقش مهمی داشته باشد، لازم است که به صورت کامل به بررسی آن و قوانین حاکم در ایران بپردازیم. اما در قدم اول لازم است بدانیم که تعرض، آزار و تجاوز جنسی سه موضوع متفاوت بوده و هریک تعریف خاص خود را دارند.

آزار جنسی و مصادیق آن (sexual harassment):

آزار جنسی شامل هر نوع رفتار جنسی ناخوشایندی است که توهین‌آمیز، تحقیرکننده یا تهدیدآمیز باشد. هر نوع رفتار یا کلام جنسی بدون رضایت طرف مقابل از مصادیق آزار جنسی است؛ لمس یا تماس بدون رضایت، ابراز نظر با معنای جنسی، درخواست رابطه جنسی، چشم‌چرانی و خیره نگاه کردن، نمایش حرکات یا رفتارهای بدنی حاوی مضامین جنسی، شوخی‌های جنسی، سؤال‌کردن درباره زندگی جنسی فرد، توهین با الفاظ جنسی،

ارتکاب به رفتار مجرمانه، مثل تماس تلفنی بی‌دلیل، بدن‌نمایی یا تعرض جنسی.

تعرض جنسی و مصادیق آن (sexual assault):

هرگونه آزار جنسی که منجر به احساس تحقیر، درد، ترس یا ارباب شود، «تعرض جنسی» است. تعرض جنسی می‌تواند روانی یا جسمی باشد. برای مثال اگر فردی وادار به تماشای محصولات پورنوگرافیک یا شنیدن هرزه‌گویی‌های جنسی شود، تعرض روانی اتفاق افتاده. اما شکل فیزیکی آن می‌تواند شامل تجاوز یا واداشتن شخص به ارضای جنسی فرد متعرض، تماشای اعمال جنسی یا لمس اجباری بدن متعرض باشد. تعرض جنسی اغلب بر بستری شکل می‌گیرد که فرد متعرض موقعیتی بالاتر دارد و با سواستفاده از این موقعیت، شخص آسیب‌دیده را با ارباب یا تهدید وادار به سکوت می‌کند. گرفتن عکس یا فیلم و تهدید به تماس با خانواده فرد یا محل کار از مصادیق تعرض جنسی هستند.

تجاوز جنسی (Rape):

به هر نوع دخول اجباری بدون رضایت شخص مقابل تجاوز جنسی گفته می‌شود. این مفاهیم توسط نهادهای مردم‌نهاد بین‌المللی برای تمام انسان‌ها در همه کشورها تبیین شده است. اگرچه ممکن است نهاد قانون‌گذار در کشوری قوانین متفاوتی را برای این تعرض‌ها در نظر گرفته باشد. برای مثال در آمریکا هر ایالت تعاریف و مصادیق متفاوتی برای تجاوز در نظر گرفته است.

به صورت کلی آزار جنسی در سه شکل مختلف صورت می‌گیرد: آزار جنسی با رضایت واقعی، آزار جنسی بدون رضایت، آزار جنسی با حکم نارضایتی، آزار جنسی با رضایت واقعی. اگر رابطه جنسی با رضایت طرفین انجام شود، فرد مشمول مجازات کیفری نخواهد شد و تنها زمانی که آسیب‌ها یا خسارات مادی یا معنوی از جمله: بارداری ناخواسته، بروز انواع بیماری‌ها و خدشه‌دارشدن حیثیت اتفاق بیفتد، امکان پیگیری به صورت قانونی وجود دارد.

آزار جنسی بدون رضایت

تجاوز به عنف مصداقی کامل از آزار جنسی بدون رضایت است. این نوع آزار با نارضایتی کامل فرد و آسیب بدنی، روحی و روانی قربانی همراه است. تجاوز در زمان بستن دست و پا یا در زمان بی‌هوشی و اغما از جمله نمونه‌های آزار جنسی بدون رضایت به شمار می‌رود.

آزار جنسی با حکم نارضایتی

در فرضی که برای مثال فرد برای محافظت از دیگری تن به رابطه جنسی و چاره دیگری نداشته باشد آزار جنسی با حکم نارضایتی است؛ یعنی شرایطی که در آن اگرچه فرد رضایت داده اما این رضایت با اکراه همراه بوده است و نوعی آزار جنسی محسوب می‌شود. برای مثال، زمانی که فرد برای معاینه پزشکی به دکتر مراجعه کرده، اما هنگام معاینات، پزشک دست به اقداماتی می‌زند که از معاینه فراتر است، اذیت جنسی با حکم نارضایتی اتفاق افتاده است.

قضائی بابت آن پاسخ دهند.

نوروزی اضافه می‌کند: یک نکته مهم در حرفه روزنامه‌نگاری وجود دارد که در بین افراد بانفوذ و صاحب قدرت از آن غفلت می‌شود و آن اینکه فکر می‌کنند یک روزنامه‌نگار باید حتما جزئیات خبری را که به شکل قطعی اعلام شده، رسانه‌ای کند. این برداشت از پایه غلط بوده و با اصول حرفه‌ای خبرنگاری در تعارض است. ما می‌دانیم معمولا خبرهای مهم که در آن منافع اشخاص ذی‌نفوذ به خطر می‌افتد، منتشر نمی‌شوند. همچنین افراد زیادی هستند که برای حفظ موقعیت خودشان، مانع از انتشار آن خبر می‌شوند. ممکن است خبر هنوز کامل یا دقیق نباشد، حتی ممکن است در خبر تردیدهایی وجود داشته باشد، اما در عرف حرفه روزنامه‌نگاری باید همین دست‌ اخبار هم با رعایت اصول و قانون منتشر شود تا مانع از پنهان‌کاری افراد ذی‌نفوذ برای کتمان خبر شود.

این حقوق‌دان ادامه می‌دهد: معمولا پنهان‌کاری و کتمان یکی از کارهایی است که افراد برای حفظ قدرت خود انجام می‌دهند. اگر روزنامه‌نگار خواهد منتظر بماند که همه اخبار به شکل رسمی و دقیق اعلام شود، اتفاقی نخواهد افتاد و خیلی از مسائل پشت پرده پنهان می‌ماند. اگر خبرنگاری چنین خبری منتشر کرده، به وظیفه حرفه‌ای خود عمل کرده است.

من اصلا درصدد این نیستم که جرم تجاوز اتفاق افتاده است یا نه، اصلا با این موضوع کاری ندارم، اما به هر حال باعث تأسف است که مسئولان امر به

قوانین ایران درباره جرم تجاوز جنسی:

تجاوز جنسی در قانون ایران مجازاتی هم‌ردیف قتل، آدم‌ربایی، کودک‌آزاری، قاچاق مواد مخدر، زنا، توریسیم، سرقت مسلحانه، اخاذی و جعل دارد و برقراری هرگونه رابطه جنسی خارج از نکاح، زنای به‌عنف تلقی می‌شود. مطابق با قانون ۲۲۴ مجازات اسلامی حد زنا در موارد زیر، اعدام است: زنا با محارم نسبی، زنا با زن پدر (اعدام زانی)، زنای زن مسلمان با مرد غیرمسلمان (اعدام زانی)، زنای به‌عنف با اکراه از سوی زانی (اعدام زانی). علاوه بر کیفر اعدام متجاوز مقرر در بند ت ماده ۲۲۴ قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲، قانون‌گذار در ماده ۲۳۱ این قانون، پرداخت ارش البکاره و مهرالمثل را نیز به‌عنوان ضمانت اجرای مدنی تجاوز و راهکاری برای حمایت از بزهدیدگان زن تجاوز جنسی پیش‌بینی نموده و در موارد زنای به‌عنف در صورتی که زن باکره باشد، مرتکب علاوه بر مجازات مقرر، به پرداخت ارش البکاره و مهرالمثل نیز محکوم می‌شود و در صورتی که باکره نباشد، فقط به مجازات و پرداخت مهرالمثل محکوم خواهد شد. توجه داشته باشید اگر رضایت با حيله و تقلب به دست آمده باشد، باعث محکومیت مرتکب به تجاوز جنسی می‌شود، اما اگر این حيله و تقلب برای مثال به قصد ازدواج در آینده باشد و شخص فریب خورده باشد، دیگر در قانون تجاوز جنسی محسوب نمی‌شود، زیرا در هر صورت شخص به میل خود در رابطه جنسی ایفای نقش کرده است.

جای آنکه به تحقیقات بی‌طرفانه قدرتمند برای اصل موضوع بپردازند، در واقع یقه روزنامه‌نگاران را گرفتند که این‌ برخورد با خبرنگار مانع از توسعه آزادی رسانه و وظیفه روزنامه‌نگاری است و همچنین موجب نقض حق امنیت حرفه‌ای روزنامه‌نگاران خواهد شد.

نوروزی درباره حق شکایت می‌گوید: هرکسی حق شکایت دارد و در همین مورد اخیر، فرد حق داشته شکایت کند، اما باید همین‌جا دو نکته را در نظر گرفت: اول اینکه در رسیدگی به این نوع شکایت‌ها، حق امنیت حرفه‌ای و آزادی روزنامه‌نگار باید در مرجع قضائی مورد توجه قرار گیرد و نکته دوم اینکه افرادی که به اشکال مختلف از روزنامه‌نگاران شکایت کرده‌اند، معمولا خودشان را دارای پشتوانه می‌بینند که با اتکا بر آن پشتوانه‌ها، این اقدامات را انجام می‌دهند. ما همچنان با این مشکل مواجه هستیم که موانع پرشماری بر سر راه روزنامه‌نگاران کشور وجود دارد و این موانع متأسفانه در شهرستان‌ها بیشتر به نظر می‌رسد.

نوروزی در پایان به تلاش خبرنگاران برای اعلام اخبار دقیق اشاره می‌کند: خبرنگاران برای اخبار مهم تلاش کنند و با استفاده از تکنیک‌های متعدد روزنامه‌نگاری، خبرها را تا جایی که می‌توانند دقیق کنند تا گزارش‌های قابل دفاعی داشته باشند که بهانه به دست مخالفان آزادی رسانه ندهند و اصول حرفه‌ای خود را هم رعایت کرده باشند.

تجاوز به عنف چگونه قابل اثبات است؟

چهار شاهد عادل مرد یا سه مرد و دو زن که شاهد عینی بوده باشند.
اقرار خود متهم (متهم در نزد قاضی چهار بار اقرار کند و اقرارهای وی در نزد پلیس ملاک رای نیست).
امکان پیگیری درصورتی‌که چندین سال از تجاوز گذشته باشد وجود دارد اما اثبات آن بسیار سخت خواهد بود.
کودک نیازی به اثبات آزار جنسی ندارد و اکراه و اغفال برای اثبات جرم کافی است.
در صورتی که بزرگسالان باید اجبار، اکراه یا اغفال خود را ثابت کنند.

اقدامات قربانی پس از وقوع تجاوز

فرد قربانی بدون تمیزکردن لباس‌ها و بدن خود باید به نزدیک‌ترین کلانتری یا دادسرا مراجعه کند.
دادسرا قربانی را جهت معاینه به پزشکی قانونی معرفی خواهد کرد.
آثار وقوع جرم (خراشیدگی، پوست و موی طرف مقابل) باقی‌مانده روی بدن قربانی در اثبات جرم مهم است.
فرد قربانی می‌تواند هر نوع مدرکی از جمله پیام‌های اینترنتی، پیامک، تماس و... را جمع‌آوری کند.
در جوامع سنتی مانند ایران، بسیاری از افراد و خانواده‌ها به منظور حفظ آبرو در مقابل چنین جرایمی سکوت کرده و از طرح شکایت از متجاوزان خودداری می‌کنند.
باید در نظر داشت که سکوت نه‌تنها موجب تشدید آسیب‌های روحی و روانی به فرد قربانی می‌شود، بلکه راه را برای تکرار این عمل برای متجاوز باز می‌کند؛ بنابراین لازم است شکایت از چنین افرادی را حق قانونی خود بدانید، چراکه تمامی این خشونت‌ها قابل شکایت و پیگیری هستند.

۶	۹	۳	۸	۲	۴
۴	۷	۶	۷	۸	۱
۱	۸	۳	۸	۳	۷
۶	۲	۴	۱	۲	۴
۶	۲	۴	۱	۲	۴
۶	۲	۴	۱	۲	۴

◆ **سودوکو سخت ۳۴۲۲**

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود.
دیپهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۶	۹	۳	۸	۲	۴
۴	۷	۶	۷	۸	۱
۱	۸	۳	۸	۳	۷
۶	۲	۴	۱	۲	۴
۶	۲	۴	۱	۲	۴
۶	۲	۴	۱	۲	۴

◆ **سودوکو ساده ۳۴۲۲**

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۶	۳	۷	۱	۹	۲	۵	۴	۸
۹	۱	۴	۵	۸	۳	۷	۶	۲
۲	۸	۵	۷	۶	۳	۱	۹	۴
۷	۶	۸	۳	۹	۲	۴	۵	۱
۴	۳	۹	۸	۱	۵	۶	۲	۷
۵	۹	۱	۳	۶	۷	۸	۲	۴
۱	۴	۲	۵	۳	۹	۶	۸	۷
۸	۵	۹	۲	۷	۶	۳	۱	۴
۳	۷	۶	۳	۸	۱	۹	۲	۵

۹	۴	۶	۱	۲	۵	۸	۷	۳
۳	۵	۲	۷	۶	۸	۳	۹	۱
۷	۸	۱	۳	۶	۹	۵	۴	۲
۶	۷	۸	۲	۱	۳	۴	۵	۹
۵	۱	۴	۲	۵	۶	۷	۸	۳
۸	۵	۱	۳	۶	۷	۸	۲	۹
۱	۴	۲	۵	۳	۹	۶	۸	۷
۸	۵	۹	۲	۷	۶	۳	۱	۴
۳	۷	۶	۳	۸	۱	۹	۲	۵

۹	۴	۶	۱	۲	۵	۸	۷	۳
۳	۵	۲	۷	۶	۸	۳	۹	۱
۷	۸	۱	۳	۶	۹	۵	۴	۲
۶	۷	۸	۲	۱	۳	۴	۵	۹
۵	۱	۴	۲	۵	۶	۷	۸	۳
۸	۵	۹	۲	۷	۶	۳	۱	۴
۱	۴	۲	۵	۳	۹	۶	۸	۷
۸	۵	۹	۲	۷	۶	۳	۱	۴
۳	۷	۶	۳	۸	۱	۹	۲	۵

◆ **حل جدول ۴۴۲۵**

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۵	۳	۱	۲	۴	۸	۶	۷	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴
۲	۳	۱	۲	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴
۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲
۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳
۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴
۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴

تلاش- روییدن- پیش‌شماره تلفن ۹- کم‌کمگیر باستانی- کلمه‌ای پرشی- وسیله‌ای برای پرواز ۱۰- پیوست- جوهر قلبیا- پاسبان قدیم ۱